

UPUTE ZA REFERENCE

Ove upute određuju način citiranja, parafraziranja i navođenja bibliografskih jedinica u rukopisima za časopis *Vrhbosnensia*.

1. Opća načela

Bibliografske uputnice navode se u podrubnim bilješkama, odnosno fusnotama. Bilješke se ispisuju na dnu stranice i obrojčavaju neprekinutim nizom od početka do kraja rada, počevši od broja 1.

Prva bilješka o nekom djelu mora biti potpuna i sadržavati sve bitne podatke o autoru i djelu. U ponovljenim navodima rabi se skraćeni oblik: početno slovo imena ili puno ime autora, prezime autora i skraćeni naslov djela; kada se isto djelo navodi u nekoliko uzastopnih bilježaka, **ne piše se** „Isto“, nego se ponovno navode autor i skraćeni naslov.

Ime autora piše se u punom obliku, s velikim početnim slovom, a prezime velikim slovima. Naslov i podnaslov knjige pišu se kurzivom i odvajaju dvotočkom, dok se naslovi članaka pišu uspravnim slovima unutar navodnika, a naziv časopisa ili zbornika u *kurzivu*.

Podaci o mjestu izdanja, izdavaču i godini izdanja stavljaju se u zagradu, na primjer: (Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2001.). Ako nakon toga slijedi navod stranica, iza zatvorene zagrade stavlja se zarez. Brojevi stranica navode se **bez kratice „str.“**

2. Citati i parafraze

Kratki citati donose se unutar navodnika i uključuju se u tekući tekst. Cijela rečenica ili više rečenica također se donose u navodnicima; ako se dio citiranoga teksta izostavlja, to se označuje znakom [...], a autorove intervencije i pojašnjenja unose se u uglatim zagradama.

Ako citat obuhvaća tri ili više redaka, donosi se kao izdvojen odlomak i uvlači se s lijeve strane. U tom slučaju treba sačuvati jasnu razliku između osnovnoga teksta i izdvojenoga citata tako što će se veličina fonta u „blok-citatu“ staviti na 11 pt.

Broj bilješke pri citiranju i parafraziranju postavlja se prema pravopisnom i sintaktičkom položaju navoda. U pravilu se broj bilješke stavlja iza interpunkcijskoga znaka, iza zatvorene zagrade te na kraju potpunoga ili djelomičnoga citata, u skladu s pravilima navedenima u internim uputama i referencijskom modelu.

3. Knjige

3.1. Knjiga jednoga autora

Oblik navoda:

Autor Ime PREZIME, *Naslov knjige: Podnaslov* (Mjesto izdanja: Izdavač, godina), stranica.

Primjer:

Božo LUJIĆ, *Božji tragovi: Biblijska mjesta i događaji* (Livno: Svjetlo riječi, 1996.), 25.¹

3.2. Knjiga više autora

Autori se navode redom kako su navedeni u publikaciji, a odvajaju se dugom crticom s razmacima.

Primjer:

Angelo SCOLA - Gilfredo MARENGO - Javier Prades LÓPEZ, *Čovjek kao osoba: teološka antropologija* (Zagreb: KS, 2003.), 11.

3.3. Urednička knjiga

Ako je riječ o zborniku ili knjizi čiji je odgovorni nositelj urednik, iza imena i prezimena dodaje se oznaka „(ur.)“.

Primjer:

Nediljko A. ANČIĆ (ur.), *Na granicama Riječi: zbornik u čast dr. Drage Šimundže* (Split: Verbum, 2005.).

3.4. Djelo jednoga autora koje je uredila druga osoba

Autor se navodi na početku, a urednik iza naslova.

Primjer:

Vjekoslav BAJSIĆ, *Granična pitanja religije i znanosti*, Stjepan Kušar (ur.), (Zagreb: KS, 2000.), 25.

3.5. Djelo u više svezaka

Kod djela u više svezaka rabi se oznaka „sv.“ i broj sveska. Ako se navodi cjelokupno djelo, piše se raspon svezaka.

Primjeri:

Aurelije AUGUSTIN, *O državi Božjoj - De civitate Dei*, sv. 2 (Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 1996.).

---

¹ Tekstovi se uvijek pišu u fontu crne boje. Ovdje je [boja teksta](#) ovdje promijenjena samo kako bi se primjeri lakše uočili.

J. J. STROSSMAYER, *Sve za vjeru i za domovinu*, I-IV, V. Dugalić (ur.), M. Srakić, A. Landeka (ur.), Đakovo, 2015.

4. Članci i poglavlja

4.1. Članak u časopisu

Oblik navoda:

Ime PREZIME, „Naslov članka“, *Naziv časopisa* godište, broj (godina), početna-završna stranica, ovdje citirana stranica.

Primjeri:

Ivan KARLIĆ, „Pristupi Isusu Kristu. Usmjerenja suvremene kristologije i Krist u nekršćanskim religijama“, *Crkva u svijetu* 33 (1998.), 101-121.

S. RADIĆ, Neki kontekstualno-ideološki aspekti Darwinove teorije evolucije s obzirom na njeno nastajanje i promoviranje, u: *Diacovensia* 20, 1 (2012.), 75-91., ovdje 80.

4.2. Poglavlje u knjizi ili prilog u zborniku

Nakon naslova priloga **dodaje se prijedlog „u“** u modelu koji donose interne upute za *Vrhbosnensia*. Slijede podatci o knjizi ili zborniku u kojem je prilog objavljen.

Primjeri:

Marina MILADINOV, „Uvod“, u: Anselmo CANTERBURYJSKI, *Quod vere sit Deus*, sv. 1 (Zagreb: KS, 1997.), 25.

Stipe TADIĆ, „Temeljna obilježja pokreta, zajednica i udruga“, u: VIJEĆE ZA LAIKE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE, *Mogućnosti organiziranog djelovanja vjernika laika u Hrvatskoj*, Đuro Hranić (ur.), (Zagreb: KS, 2002.), 719-726.

5. Dokumenti crkvenoga učiteljstva i crkveni izvori

Pri prvome navođenju dokumenta crkvenoga učiteljstva navodi se puni naslov, vrsta dokumenta, datum dokumenta, eventualni hrvatski prijevod ili izdanje te, prema potrebi, kratica koja će se rabiti u sljedećim navodima. Imena papa, koncila i ustanova Svete Stolica pišu se velikim slovima.

Primjeri:

DRUGI VATIKANSKI KONCIL, *Lumen gentium: Dogmatska konstitucija o Crkvi* (21. 11. 1964.), br. 8., *Dokumenti* (Zagreb: KS, 1986.) (dalje: LG).

IVAN PAVAO II., *Christifideles laici - Vjernici laici: Apostolska pobudnica o pozivu i poslanju laika u Crkvi i u svijetu* (30. 12. 1988.), (Zagreb: KS, 1990.) (dalje: CL).

FRANJO, *Amoris laetitia - Radost ljubavi: Posinodalna apostolska pobudnica o ljubavi u obitelji* (Zagreb, 2016.) (dalje: AL).

6. Leksikoni, rječnici, enciklopedije i novine

Članak u leksikonu, rječniku ili enciklopediji navodi se imenom i prezimenom autora, naslovom natuknice, naslovom priručnika u kurzivu, podatkom o svesku, mjestu izdanja i stranicama. Ako je riječ o neautoriziranoj natuknici, navodi se natuknica i svi raspoloživi podatci o djelu.

Primjeri:

Hans GASPER, „Geistliche Gemeinschaften und Bewegungen“, *Lexikon für Theologie und Kirche*, sv. 4 (Freiburg: VT, 31995.), 386-389.

Agamemnon, u: M. DIXON-KENNEDY (ur.), *Encyclopedia of Greco-Roman Mythology* (Oxford, 1998.), 17-19., ovdje 18.

Članak u novinama navodi se naslovom članka, naslovom novina u kurzivu, datumom izlaženja i stranicom.

Primjeri:

Josip SABOL, „Karizmatski pokreti - snaga u evangelizaciji“, *Glas Koncila*, 30. 10. 2005., 11.

K. SCHLÖGEL, Im Westen viel Neues, u: *Frankfurter Allgemeine Zeitung. Feuilleton*, 22. 2. 2019., 10.

7. Elektronički izvori

Kod elektroničkih izvora obvezno se navodi puna mrežna adresa i datum pristupa. Ako izvor ima autora i datum nastanka, i ti se podatci navode. Naslovi mrežnih dokumenata i članaka pišu se prema istoj logici kao i tiskani izvori: knjige u kurzivu, članci i mrežni tekstovi u navodnicima.

Primjeri:

Walter KASPER, „Informazioni, riflessioni e valutazioni del momento attuale del dialogo ecumenico“ (23. 11. 2007.), http://www.vatican.va/roman_curia/pontifical_councils/chrstuni/card-kasper-docs/rc_pc_chrstuni_doc_20071123_dialogo-ecumenico_it.html (15. 1. 2008.).

I. DŽEBA, „Jesu li libertarijanizam i katoličanstvo spojivi?“, 9. listopada 2017. Dostupno na: <https://www.bitno.net/academicus/filozofija-academicus/libertarijanizam-i-katolicanstvo> (19. 6. 2019.).

8. Usmeni izvori i arhivsko gradivo

Predavanja i drugi usmeni izvori navode se imenom i prezimenom predavača, naslovom predavanja, nazivom kolegija ili skupa, ustanovom, mjestom i datumom održavanja, uz oznaku vrste izvora u uglatim zagrada.

Primjer:

S. VULETIĆ, „Molekularna genetika i genetski inženjering“, *Bioetika*, Sveučilište J. J. Strossmayera, Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu, Đakovo, 5. ožujka 2012. [Predavanje]

Arhivsko gradivo citira se prema arhivskim fondovima i zbirkama pojedinih arhiva. Pri prvome navođenju gradivo se navodi u cijelosti, tako da budu jasne sve kratice koje se poslije mogu rabiti u skraćenom obliku.

Primjer:

Hrvatska (dalje: HR) Nadbiskupijski arhiv Đakovo (dalje: HR-NAĐ), Ordinarijat (dalje: HR-NAĐ-O), 1157/1961: Dekret Biskupskoga ordinarijata u Đakovu o osnutku Župe sv. Josipa Radnika u Osijeku V, Đakovo, 21. 6. 1961.

9. Zakoni i pravni izvori

Zakonski propisi navode se u fusnoti člankom zakona, punim nazivom propisa i podacima o službenom glasilu. Kratica „br.“ rabi se pri navođenju brojeva službenoga glasila.

Primjer:

Čl. 75. i 94. Zakona o radu (*Narodne novine* br. 93/14, 127/17, 98/19).

Kan. 1086.

Kann. 1095-1096.

Za pravne izvore Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske ili crkvenopravne izvore preporučuje se primijeniti isto načelo: članak ili kanon, puni naslov propisa, službeno glasilo ili službeno izdanje te relevantni broj i godina. To je urednička prilagodba radi dosljednosti u pravnim i kanonskopравnim radovima.

10. Biblijske knjige i klasični crkveni tekstovi

Biblijske knjige navode se u zagradama unutar teksta. Između kratice knjige i broja poglavlja ne stavlja se točka, a između broja poglavlja i retka stavlja se zarez i razmak; između većih cjelina stavlja se crtica s razmacima.

Primjeri:

Izl 3, 14; 1 Kor 2, 28.

Post 1, 1 - 2, 4a; Mt 5 - 7; Kol 1, 15-18.

Transkribirani grčki i hebrejski izrazi pišu se kurzivom, a njihov prijevod stavlja se u navodnike.

11. Ponovljeni navodi

U časopisu *Vrhbosnensia* pri ponovljenom navođenju već citiranoga djela **ne rabi se oznaka „Isto“**. Umjesto toga navodi se autor i skraćeni naslov djela, a po potrebi i stranica. To pravilo vrijedi i kada se isto djelo navodi u nekoliko uzastopnih bilježaka.

Primjeri:

V. BAJSIĆ, *Granična pitanja religije*, 17.

S. ZRINŠČAK – G. ČRPIĆ - Stjepan KUŠAR, „Vjerovanje i religioznost“, 233.

12. Završne napomene

Mjesto izdanja uvijek se piše u izvornome obliku kako je navedeno u djelu koje se citira, primjerice Roma, Paris ili Wien. Kod više mjesta izdanja navode se najviše prva tri mjesta, odvojena dugom crticom s razmacima.

Kod djela s više izdanja oznaka izdanja može se navesti eksponentom prije godine izdanja. U svim dvojbenim slučajevima autori trebaju slijediti temeljno pravilo dosljednosti, a ako izvor nije obuhvaćen ovim uputama, preporučuje se predložiti način navođenja koji je analogan ovdje navedenim modelima.

Sarajevo, 5. rujna 2026.